

en Nødvendighed, og jeg takker ham for den Tilslutning, han i det hele ydede Lovforslaget, ogsaa for saa vidt som han erkendte, at den Løsning af Spørgsmaalet, der her er foreslaaet, uden Tvivl er den rigtigste.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) beklagede, at der ikke var nedsat en Kommission til Undersøgelse af dette Forhold. Han tror, at det vil tage lang Tid at undersøge og tage Stilling til de mange vanskelige Spørgsmaal, der foreligger her. Ja, det kan tage lang Tid, men efter min Overbevisning behøver det ikke at tage lang Tid. Saaledes som denne Sag foreligger nu, tror jeg, at det vil være muligt at give Udvalget enhver Oplysning om Forholdene i Aarhus, som et Udvalg overhovedet kunde ønske, bortset selvfølgelig fra Værdiforskningsforholdet, som ikke lader sig oplyse, og som en Kommission sikkert heller ikke vilde have kunnet oplyse. Dette Spørgsmaal maa jeg imidlertid nu udskyde og komme tilbage til senere. Det ærede Medlem mente, at Ordet „i alt“ foran Summen 5,875,000 Kr. burde stryges. Jeg skal gerne imødekomme det ærede Medlem paa dette Punkt og haaber, at dette vil være et Bidrag til Sagens Fremme, og paa samme Maade kunde jeg ogsaa tænke mig at imødekomme det ærede Medlems Ønske om at rette Ordet „Ministeren“ til „Rigsdagen“. Det ærede Medlem vil vel ikke være i Tvivl om, at det en anden Gang vil være nødvendigt at vedtage et Lovforslag, hvori der staar „Ministeren“, men det kan man naturligvis udsætte til den Tid. Men saa gjorde det ærede Medlem sig til Talsmand for den overraskende Tanke, at der skulde være en Mulighed for at udvide Banegaardsterrainet mod Syd, idet han sagde, at den Gade, der gaar forbi Banegaardsterrainet, Halls Vej, kun er bebygget paa den ene Side og paa den anden Side kun har spredte Bygninger. Men det ærede Medlems Udtalelser viser, at han neppe har nogen klar Forestilling om, hvilke Arealer det i Virkeligheden drejer sig om at stille til Disposition her. For at den fornødne Udvidelse skulde kunne foregaa mod Syd, vilde det være nødvendigt at ekspropriere ikke blot Halls Vej, men Arealet indtil Jægersborggade og de derimellem liggende Gader. Det vilde blive en Bekostning saa enorm, at jeg tror, det ærede Medlem snart vilde tabe Lysten, naar han fik gjort et lille Overslag derover.

Det ærede Medlem bemærkede, at Tjenesten paa Aarhus Banegaard ledes

ypperligt. Det kan ikke være andet end rigtigt, thi hvis det ikke var rigtigt, vilde det simpelt hen ikke kunne gaa derovre, og det glæder mig meget, at det ærede Medlem ved sin Ytring indrømmer dette. Det ærede Medlem har naturligvis Ret, naar han siger, at Togforsinkelser undgaar man ikke ved blot at bygge en ny Banegaard i Aarhus. Det er klart, at den sikre Vej til at undgaa Togforsinkelser, saa vidt de overhovedet kan undgaa, vil, som det ærede Medlem bemærkede, være Gennemførelsen af Dobbeltsporet. Det er ogsaa mig en kær Tanke at bidrage til at udvide Dobbeltsporens Længde fra Aar til Aar, og det er en stadig Bestræbelse fra Trafikministeriets Side. Men noget helt andet er, at Banegaardsforholdene kan være saa fortvivlede, at Togforsinkelser overhovedet ikke kan undgaa, og det er jeg tilbøjelig til at tro, de er i Aarhus. Men det er ikke blot Togforsinkelser, det er andre Forsinkelser, Ulejlighed, Ærgrelser og Bekostning af enhver Art, som alt for indknebne Banegaardsforhold forskaffer, og ikke blot selvfølgelig Jernbaneadministrationen og Togbetjeningen, men alle dem, som er Banernes Kunder, Befolkningen i Byen og i Oplandet.

Det ærede Medlem fra Verninge levede et, som det synes mig, ret ejendommeligt Bidrag til denne Sag. Jeg tror, det var det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (F. F. Samuelson), som havde faaet det ud af det ærede Medlems Fremsættelsestale i sin Tid, at den i Grunden var et Forsvar for en Centralbanegaard, og det ærede Medlem polemiserede noget mod denne Opfattelse. Jeg maa tilstaa, at de Bemærkninger, det ærede Medlem fra Verninge i sin Tid gjorde i sin Egenskab af Minister, ogsaa efter min Opfattelse egentlig lige saa godt kan tages til Indtægt for en Centralbanegaard som til Indtægt for det Lovforslag, det ærede Medlem fremsatte. Men det ærede Medlem mente ogsaa i Gaar, at han burde have Anerkendelse for, at han ikke havde fremsat sit Lovforslag med større Styrke, end han gjorde. Jeg forstod, at det ærede Medlem ikke havde villet gøre Rigsdagen noget egentligt Forslag, men villet fremlægge Sagen til Diskussion. Derpaa tyder ogsaa det sene Tidspunkt af Samlingen, paa hvilket Lovforslaget blev fremsat. Det kan naturligvis i og for sig være meget prisværdigt at fremsætte Sagen til Diskussion, og det betyder — det maa man erkende — selvfølgelig ikke nogen Foregriben af Rigsdagens Virksom-